॥तैत्तिरीय आरण्यकम्॥

॥ तृतीयः प्रश्नः॥

ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नों अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बुर्हिः। केतों अग्निः। विज्ञांतमृग्निः। वाक्पंतिर्होतां। मनं उपवृक्ता। प्राणो ह्विः। सामाध्वर्युः। वाचंस्पते विधे नामन्। विधेमं ते नामं। विधेस्त्वम्स्माकं नामं। वाचस्पतिः सोमं पिबत्। आऽस्मासं नृम्णन्धाथ्स्वाहां॥१॥ अध्वर्षः पर्वः च॥ [१]

पृथिवी होताँ। द्यौरंध्वर्युः। रुद्रौंऽग्नीत्। बृह्स्पतिंरुपवृक्ता। वार्चस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायंक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्। आसुवस्करंस्मे। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। ज्जनदिन्द्रंमिन्द्रियाय स्वाहाँ॥२॥पृथ्वा होता व्यां॥——[२]

अग्निर्होताँ। अश्विनाँऽध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उंपवृक्ता। सोमः सोमंस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। श्रातास्तं इन्द्र सोमाः। वातांपेर्हवनृश्रुतः स्वाहाँ॥३॥अग्निहाँन्।ऽष्टे॥———[३]

सूर्यं ते चक्षुं। वार्तं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।

अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी १ शरीरैः। वार्चस्पतेऽच्छिंद्रया वाचा। अच्छिंद्रया जुह्नां। दिवि देवावृध् होत्रा मेरंयस्व स्वाहां॥४॥सर्वे व नवं॥——[४]

वाग्घोतां। दीक्षा पत्नीं। वातोंऽध्वर्युः। आपोंऽभिग्रः। मनों हविः। तपंसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवंः। ब्रह्मं स्वयम्भु। ब्रह्मंणे

स्वयम्भुवे स्वाहाँ॥६॥ _{बाखोता नवं॥} [६] ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स में ददातु प्रजां पुशून्पुष्टिं

प्रशंः। युज्ञश्चं मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भूता। स में ददातु प्रजां पृश्रून्युष्ट्रिं यशंः। भूतां चं मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स प्रतिष्ठा॥७॥

स में ददातु प्रजां पृशून्युष्टिं यशः। प्रतिष्ठा चं मे भूयात्। अन्तरिक्षं चतुंरहोता। स विष्ठाः। स में ददातु प्रजां पृशून्युष्टिं यशः। विष्ठाश्चं मे भूयात्। वायुः पश्चंहोता। स प्राणः। स में ददातु प्रजां पृशून्युष्टिं यशः। प्राणश्चं मे भूयात्॥८॥ चन्द्रमाः षड्ढोता। स ऋतून्केल्पयाति। स में ददातु प्रजां पृशून्पुष्टिं यशः। ऋतवेश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नर्रं सप्तहोता। स प्राणस्यं प्राणः। स में ददातु प्रजां पृशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्यं च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स में ददातु प्रजां पृश्न्युष्ट्रिं यशंः। अना्धृष्यश्चं भूयासम्। आदित्यो नवंहोता। स तेज्नस्वी। स में ददातु प्रजां पृश्न्युष्टिं यशंः। तेज्ञस्वी चं भूयासम्। प्रजापंतिर्दशंहोता। स इद सर्वम्। स में ददातु प्रजां पश्न्युष्टिं यशंः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥ प्रविष्ट

प्राणधं मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥——[७]
अग्निर्यजुंभिंः। सुविता स्तोमैंः। इन्द्रं उक्थामुदैः। मित्रावर्रुणा-वाशिषां। अङ्गिरसो धिष्णियेरग्निभिः। मुरुतः सदोहविर्धानाभ्याम्। आपः प्रोक्षंणीभिः। ओषंधयो बुर्हिषां। अदितिर्वेद्यां। सोमो

दीक्षयां॥११॥

त्वष्टेध्मेनं। विष्णुंर्यज्ञेनं। वसंव आज्येन। आदित्या दिक्षणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेणं। बृह्स्पतिः पुरोधयां। प्रजापंतिरुद्गोथेनं। अन्तरिक्षं प्वित्रेण। वायुः पात्रैः। अह श्रद्धयां॥१२॥ व्यायाः पात्रेष्ठं च॥——[८]

सेनेन्द्रंस्य। धेना बृह्स्पतेः। पृत्थ्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा सोमंस्य। पृथिव्यंग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां जर्गती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥ वर्रणस्य विराद। यज्ञस्यं पृङ्किः। प्रजापंतरनुंमितः। मित्रस्यं श्रद्धा। स्वितुः प्रसूंतिः। सूर्यस्य मरींचिः। चन्द्रमंसो रोहिणी। ऋषींणामरुन्धती। पूर्जन्यस्य विद्युत्। चर्तस्रो दिशः। चर्तस्रोऽवान्तरदिशाः। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च।

त्विषिश्चापंचितिश्च। आपृश्चौषंधयश्च। ऊर्क सूनृतां च देवानां पत्नंयः॥१४॥अनुइन्दिशः षदं॥——[९] देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसुवे। अश्विनौर्बाहुभ्यांम्। पूष्णो हस्तांभ्यां

द्वस्य त्वा सावृतुः प्रस्वा आश्वनाबाहुम्याम्। पूष्णा हस्ताम्या प्रतिगृह्णामि। राजाँ त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरंण्यम्। तेनांमृतृत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१६॥

मनंवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋंत्या अश्वतरगर्दभौ। हिमवंतो हस्तिनम्। गुन्धर्वाफ्सराभ्यंः स्रगलं कर्णे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओद्नम्। समुद्रायाऽऽपंः॥१७॥

उत्तानायाँङ्गीरसायानः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रत्नथा

नाकुमार्रुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दंमानः सुमन्मंभिः। स पूर्ववञ्चनयंञ्चन्तवे धनम्। समानमंज्मा परियाति जागृविः। राजां त्वा वर्रुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वान्राय रथम्। तेनांमृतृत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मां अदात्। कामः कामाय। कामो दाता। कामः प्रतिग्रहीता। काम र समुद्रमा विंश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। पृषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वौङ्गीर्सः प्रतिगृह्णातु॥१९॥ दाता पुरुष्मणः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥————[१०]

सुवर्णं घुमं परिवेद वेनम्। इन्द्रंस्याऽऽत्मानं दश्धा चरंन्तम्। अन्तः संमुद्रे मनसा चरंन्तम्। ब्रह्मान्वंविन्द्द्दशंहोतार्मर्णे। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बंहुधा विचारः। श्तर शुक्राणि यत्रैकं भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं

भवंन्ति। समानंसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनाना सर्वांत्मा। सर्वाः प्रजा यत्रेकं भवन्ति। चतुंरहोतारो यत्रं सम्पदं गच्छंन्ति देवैः। समानंसीन आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रंमृग्निं जगेतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मान सिवितारं बृह्स्पतिम्। चतुंरहोतारं प्रदिशोऽनुं क्रुप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वंविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। त्वष्टांर र रूपाणिं विकुर्वन्तं विपश्चिम्॥२१॥

अमृतंस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निर्चिक्युः। अन्तः प्रविष्टं कृर्तारंमेतम्। देवानां बन्धु निहितं गुहांसु। अमृतेन कृप्तं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निर्चिक्युः। शृतं नियुतः परिवेद विश्वां विश्ववारः। विश्वमिदं वृंणाति। इन्द्रंस्याऽऽत्मा निहितः पश्चंहोता। अमृतं देवानामायुः प्रजानांम्॥२२॥

इन्द्र्र् राजांन सिवतारं मेतम्। वायोग्तमानं क्वयो निर्चिक्युः। रिश्मि रेश्मीनां मध्ये तपंन्तम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निर्पान्ति। य आण्डकोशे भुवंनं बिभर्ति। अनिर्मिण्णः सन्नथं लोकान् विचष्टें। यस्याँऽऽण्डकोश शुष्मंमाहः प्राणमुल्बम्ं। तेनं कृप्तोऽमृतेनाहमंस्मि। सुवर्णं कोश्र् रजंसा परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतंस्य पूर्णान्तामुं कुलां विचेक्षते। पाद् षङ्कीतुर्न किलांविविथ्से। येनुर्तवः पञ्चधोत क्रुप्ताः। उत वां षङ्का मनुसोत क्रुप्ताः। त॰ षङ्कोतारमृतुभिः कल्पंमानम्। ऋतस्यं पदे कुवयो निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। अन्तश्चन्द्रमंसि मनसा चर्रन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रंस्याऽऽत्मानर् शत्धा चर्रन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगंतो य ईशैं। सप्तहोंता सप्तथा विक्लंप्तः। परेण

तन्तु परिष्चियमानम्। अन्तरादित्यं मनसा चरन्तम्। देवानाः हृदंयं ब्रह्मान्वंविन्दत्। ब्रह्मैतद्वह्मण् उज्जंभार। अर्कः श्लोतंन्तर सिर्रस्य मध्यै। आ यस्मिन्थ्सप्त पेर्रवः। मेहंन्ति बहुलाः श्लियम्। बह्वश्वामिन्द्र गोमंतीम्॥२५॥

अच्युंतां बहुलाङ् श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तंमः। पे्रुरिन्द्रांय पिन्वते। बहुश्वामिन्द्र गोमंतीम्। अच्युंतां बहुलाङ् श्रियम्। मह्ममिन्द्रो नियंच्छत्। शृतः शृता अस्य युक्ता हरींणाम्। अर्वाङा यांतु वसुंभी रृश्मिरिन्द्रेः। प्रमः हंमाणो बहुलाङ् श्रियम्। रृश्मिरिन्द्रेः सिवृता मे नियंच्छतु॥२६॥

घृतं तेजो मधुंमदिन्द्रियम्। मय्ययम्ग्निर्दंधातु। हरिः पत्ङ्गः पंट्री सुंपूर्णः। दिविक्षयो नभंसा य एति। स न इन्द्रः कामव्रं दंदातु। पश्चारं च्कं परिवर्तते पृथु। हिरंण्यज्योतिः सिर्रस्य मध्यै। अजंस्रं ज्योतिर्नभंसा सपंदेति। स न इन्द्रः कामव्रं दंदातु। सप्त युंअन्ति रथमेकंचक्रम्॥२७॥

एको अश्वी वहित सप्तनामा। त्रिनाभि च्क्रम्जर्मनंवम्। येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थः। भुद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रैं। तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलमोजंश्च जातम्। तद्स्मै देवा अभि सन्नमन्तु। श्वेत र रिषमं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवनस्य गोपाम्। इन्द्रं निर्चिक्यः परमे व्योमन्॥२८॥ रोहिणीः पिङ्गला एकंरूपाः। क्षरंन्तीः पिङ्गला एकंरूपाः। शत्र सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रुश्मिः। परि सर्वमिदं जगत्। प्रजां पृश्नन्थनानि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रुश्मिः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पृश्नन् विश्वरूपान्। पृतङ्गमक्तमसुरस्य मायया॥२९॥

हृदा पंश्यन्ति मनंसा मनीषिणंः। समुद्रे अन्तः क्वयो विचंक्षते। मरींचीनां पदिमंच्छन्ति वेधसंः। पृतङ्गो वाचं मनंसा बिभिति। तां गंन्धवींऽवद्द्रभें अन्तः। तां द्योतंमानाः स्वर्यं मनीषाम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पृशवीं विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तीं बहुधैकंरूपाः। अग्निस्ताः अग्रे प्रमुंमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापितः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुंकेस्तुके। युवम्स्मासु नियंच्छतम्। प्र प्रं युज्ञपितिन्तिर। ये ग्राम्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषाः सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। य आंर्ण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। वायुस्ताः अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापितः प्रजयां संविदानः। इडांये सृप्तं घृतवंचराच्रम्। देवा अन्वंविन्दन्गुहां हितम्। य आंर्ण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषाः सप्तानामिह

रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय॥३१॥ आत्मा जनानां विकृर्वन्तं विपृक्षि प्रजानां वसुधानीं विराजं चरेन्तं गोमंतीं में निर्यच्छत्वेक्षेचकुं व्यामन्माययां देव एकंरूपा अष्टो चं॥————————[११]

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतों वृत्वा। अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष पुवेद सर्वम्। यद्भूतं यच् भव्यम्। उतामृंतृत्वस्येशांनः। यदन्नेनातिरोहंति। पुतावांनस्य महिमा। अतो ज्यायार्श्व पूरुषः॥३२॥

पादौंऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि। त्रिपाद्ध्वं उदैत्पुर्रुषः। पादौंऽस्येहाभंवात्पुनः। ततो विष्वृङ्कांकामत्। साशुनानुश्वने अभि। तस्मौद्विराडंजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भिमथों पुरः॥३३॥

यत्पुरुषेण ह्विषाँ। देवा यज्ञमतंन्वत। वस्नन्तो अस्यासी-दाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः श्ररद्धविः। सप्तास्यांसन्परिधयः। त्रिः सप्त स्मिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबंध्रन्पुरुषं पृशुम्। तं यज्ञं बर्हिष् प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः॥३४॥

तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये। तस्माँ द्यज्ञार्थ्सं वृहृतंः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पृशू इस्ता इश्चेके वायव्यान्। आरुण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्माँ द्यज्ञार्थ्सं वृहृतंः। ऋचः सामानि जिज्ञरे। छन्दा ईसि जिज्ञरे तस्माँत्। यजुस्तस्मां दजायत॥३५॥

तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चोंभ्यादंतः। गावों ह जिज्ञेरे तस्मात्। तस्मांज्ञाता अंजावयः। यत्पुरुषं व्यंदधः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते। ब्राह्मणौंऽस्य मुखंमासीत्। बाहू रांजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदंस्य यद्वैश्यः। पुद्धाः शूद्रो अंजायत। चुन्द्रमा मनंसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत। नाभ्यां आसीद्न्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समेवर्तत। पद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रौत्। तथां लोकाः अंकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंस्सतु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामानि कृत्वाऽभिवद्न् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुंदाज्हारं। श्रृकः प्रविद्वान्प्रदिश्रश्चतंस्रः। तमेवं विद्वान्मृतं इह भंवति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते। युज्ञनं युज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥ पूर्वः पुर्वेऽज्ञतौऽज्ञायत कृतौऽकल्पयत्रासं हे चं (ज्यायानिष् पूर्वः। अन्यत्र पुर्वः॥॥——[१२]

अद्भाः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकंर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदधंद्रूपमेति। तत्पुरुंषस्य विश्वमाजान्मग्रें। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंसः परंस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भंवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय। प्रजापंतिश्वरित गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते॥३९॥ तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरींचीनां प्दिमिंच्छन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतंपित। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असुन्वशें। हिश्चितं लुक्ष्मीश्च पत्र्यौं। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥ जावते

भूतां सन्भ्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बंहुधा निर्विष्टः। यदा भारं तुन्द्रयंते स भर्तुम्। निधायं भारं पुन्रस्तंमेति। तमेव मृत्युम्मृतं तमाहुः। तं भूतारं तम् गोप्तारंमाहुः। स भृतो भ्रियमाणो बिभर्ति। य एनं वेदं स्त्येन भर्तुम्। सुद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरंन्तं न जहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहंर्जहार। अतंन्द्रो देवः सदंमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद् यतं आब्भूवं। सुन्धां च या संन्द्धे ब्रह्मंणैषः। रमंते तस्मिन्नुत जीर्णे शयांने। नैनं जहात्यहंः सु पूर्व्येषुं। त्वामापो अनु सर्वा श्चरन्ति जानतीः। वृथ्सं पर्यसा पुनानाः। त्वमृग्नि हं व्यवाह् स् समिन्थ्से। त्वं भूर्ता मौत्रिश्वा प्रजानाम्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुंवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायन्ति सर्वे। त्वमेकोऽसि बहूननुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो वामस्तु शृणुत १ हवं मे। प्राणांपानावजिर १ स्थरंन्तौ। ह्वयांमि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जंहितं युवाना। प्राणांपानौ संविदानौ जंहितम्। अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं में देवा ब्रह्मणा संविदानी। वधायं दत्तं तमहरू हंनामि। असंज्ञजान सत आबंभूव। यं यं ज्जान स उं गोपो अस्य। यदा भारं तन्द्रयंते स भर्तुम्। प्रास्यं भारं पुन्रस्तंमिति। तद्वे त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणयो नवं॥४४॥ एकं प्रजानांक्षमाणं नवं॥

हिर् हर्गन्तमनुंयन्ति देवाः। विश्वस्येशांनं वृष्मं मंतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागाँत्। अयंनं मा विवंधीर्विक्रंमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा में रिरिष आयुंरुग्र। नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम। सद्यश्चंकमानायं। प्रवेपानायं मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशां अशृण्वन्। कार्मेनाजनयुन्पुनः। कार्मेन मे काम् आगांत्। हृदंयाद्भृदंयं मृत्योः। यद्मीषांमदः प्रियम्। तदैतूपमाम्भि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थांम्। यस्ते स्व इतंरो देवयानांत्। चक्षुंष्मते शृण्वते तें ब्रवीमि। मा नः प्रजा र्रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्यं मनसा वन्दंमानः। नाधंमानो वृष्मं चंर्षणीनाम्। यः प्रजानांमेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं यंजे प्रथमजामृतस्यं॥४६॥ मृत्यवं क्षार्थक्षारि व॥———[१५]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतें त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि॥५०॥

पश्यान्॥४९॥___

प्रयासाय स्वाहांऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संयासाय स्वाहों द्यासाय स्वाहांऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां तप्यत्वे स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्महृत्याये स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥५१॥————[२०] चित्तर संन्तानेनं भवं यक्ना रुद्रन्तिनंम्ना पशुपितिई स्थुलहृदयेनाग्नि हृदंयेन रुद्रं लोहिंतेन शर्वं मतस्नाभ्यां

तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवींः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नों

अस्तु द्विपर्दै। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

महादेवमन्तः पाँर्श्वेनौषिष्ठहन ५ शिङ्गीनिकोश्याँभ्याम्॥५२॥ ।[२१]

तृतीयः प्रश्नः 15

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

 ${\sf Credits:} \ \ {\sf http://stotrasamhita.github.io/about/}$